

ŽUPNE OBAVIJESTI

23.11. PONEDJELJAK – sv. Klement I., papa i mučenik; spomendan

– 7.30 + Hrman Ivanka i Ivan, Skupnjak Anica i Petar god.

24.11. UTORAK – Sv. Andrija Dung-Lac i drugovi – mučenici; spomendan

– 7.30 + Marjanović Josip god. i roditelji

25.11. SRIJEDA – Sv. Katarina Aleksandrijska, djevica i mučenica; spomendan

– 7.30 + Koren Tomo, Ružić Ivan i ob. Skupnjak Julijane

26.11. ČETVRTAK – 7.30 + Djak Anto god., Marko i roditelji

27.11. PETAK – 7.30 + Marjanović Anica god., Filip i Kata

28.11. SUBOTA – 17.00 + skupna sv. misa:

+ Vugrinec Tomo, Katarina i roditelji; + Kosec Katica i Josip, Škripač Jasna; + Danijel Šešet; Katica i Stjepan Bodalec; + Vugrinec Katarina i Večeslav; Mišak Ivan i Franjica; + Mišak Dragutin i Terezija, Mišak Stjepan; + Majcen Nikola i Franjica; + Mišak Franjo, Marija, Antun i Ana; + Šmitlehner Marijan god., + Kišić August, rod. Kišić i Kobal; + Josip Vizinger; + Hrman Ivan; + Majci Božjoj Bistričkoj; + na čast sv. Anti; + za mir u obitelji; + Ivan, Štefica i Antun; + za ozdravljenje.

29.11. 1. NEDJELJA DOŠAŠĆA

6:00 – župna sveta misa – zornica

9.30 + Skupnjak Ivan god., Gabrijel, Stjepan i roditelji

11.00 + Mikulić Ivan god., Katarina, Branimir i Gabrijela

- TISAK: novi broj župnog listića, MAK, Glas Koncila – i za nove preplatnike!
- **u razdoblju od 21. studenoga do 4. prosinca 2020. godine na svetim misama broj prisutnih osoba se ograničava s obzirom na veličinu prostora, na način da za svaku osobu mora biti osigurano najmanje 4m² neto površine, uz strogo pridržavanje svih već ranije propisanih epidemioloških mjera.**
- **u našoj crkvi istovremeno može biti nazočno 180 osoba, a na klupama i klecalima označena su predviđena sjedeća mjesta.**
- do trenutka ublažavanja ovih mjera, neće se održavati župna kateheza za pravopričesnike i krizmanike, a izostaju i sva druga okupljanja u župnim prostorijama. Pozivamo vjeroučenike, a osobito pravopričesnike i krizmanike, na **svakodnevnu molitvu** i razmišljanje o sakramentima koje se spremaju primiti.
- danas poslije mise kao i kroz sljedeći tjedan poslije svetih misa možete nabaviti adventske vijence koje su izradili članovi našeg župnog Caritasa. Sav prihod od prodaje ide kao pomoć najpotrebnijima među nama.
- **u sakristiji možete nabaviti kalendare za 2021. godinu:**
- jednolisni kalendar: cijena: 3 kn; - 12-lisni kalendar: cijena: 15 kn

Godina XII.

Broj 47 (620)

22. studenoga 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

NEDJELJA KRISTA KRALJA

Prvo čitanje: Ez 34, 11-12. 15-17

Psalam: Ps 23, 1-3.5-6

Drugo čitanje: 1Kor 15, 20-26.28

Evangelje: Mt 25, 31-46

Volim te sve više i više Dobri, stari, Bože moj,
Jer si uvijek ostao tako sjajno mlad
I pokraj svih mogućih novosti
Uvijek novost najveća!

Juraj Jurjević (1910.-1985.)
hrvatski književnik

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Crkva na kraju liturgijske godine pred nas stavlja svetkovinu Krista Kralja svega stvorenja. Tako se liturgijska godina preslikava u naš život, odnosno od rođenja idemo prema vrhuncu svojega života. Taj vrhunac je, vjerujemo, sjedinjenje s Kristom u nebeskoj domovini. Da bismo mogli ući u to vječno slavlje, potrebno je živjeti po uzoru na onoga ka kome strepimo, to jest potrebno je poput Krista u svemu prihvati Božju volju pa ako treba do samog darivanja života za drugoga.

Isus svoju pouku započinje s opisom posljednjeg dana. „Kad Sin čovječji dođe u slavi...“ Kroz povijest mnogi su ljudi bili smatrani slavnima. U Rimu su to bili carevi, u Egiptu faraoni, a u novijoj povijesti i mnogi su diktatori bili uzdignuti skoro do razine božanstva. Danas se slavnima smatraju nogometari, glumci, osobe iz javnog života, čak se divimo i različitim čudima tehnike. No, svima njima je zajedničko jedno – prolaznost. Svi oni tonu pod pepelom povijesti, postaju zaboravljeni, tehnika zastarjeva. Lijepo je diviti se nekoj osobi zbog njezinih sposobnosti, ali uzdizati je do mjere božanstva znači odbaciti jedinog Boga.

Krist, nadalje, koristi lik Pastira koji odvaja ovce od jaraca. Crkva naučava da je Krist jedini Spasitelj i Sudac za sve. Za one koji su ga upoznali, ali i za one koji nikad nisu čuli za njega, Krist će suditi po savjesti. Neće suditi po ljudskim zakonima koji dopuštaju nemoral i nezakonite radnje, već po zakonu Boga samoga. Tada ćemo stajati oči u oči s njim, potpuno ogoljeni, pred glasom savjesti. Nitko ga neće moći potkupiti i opravdati se. Nikoga neće spasiti njegov ovozemaljski položaj i odijelo, titula i rod. Isus nas ne želi uplašiti, već nas poziva na promjenu života, promjenu na bolje. Poziva nas da ga prepoznamo u svojoj braći, najmanjima od najmanjih, ljudima koji nemaju ništa, koji jedva preživljavaju. Ne možemo reći da ne znamo kako, on sam nam je dao primjer pomažući bolesnima i nemoćnim, ako i nikako drugačije barem im dati do znanja da razumijemo njihovu patnju i saslušati ih o njihovim problemima.

Neće nas pred njim u onaj dan opravdati nikakva velebnna djela, već ona mala, svakodnevna. U povijesti je bilo silnih kraljevstava i carstava, od kojih su neka postojala i nekoliko tisuća godina, a propala su. Ostaju samo djela. Djela učinjena s ljubavlju. Gladna nahraniti, žedna napojiti, nepravdu oprostiti, itd., ako ta djela činimo, vide ih drugi i oni ih počinju činiti te se stvara lanac dobrih djela. A, njegov početak je u Bogu. „I vidje Bog da je dobro“ stoji nekoliko puta na početku Svetog pisma. Bog je sve dobrim stvorio, ali je ljudsko nagnuće ka grijehu uvelo зло u svijet, odbacilo Dobrog Stvorca svega, ali on nam je dao svoga Sina za spas. I njega smo ubili svojim grijesima, ali unatoč tome on nam opršta kada se pokajemo. Oprostio je Petru što ga je zatajio, oprostio je Pavlu progone, oprostio je Mariji Magdaleni grijeh bludnosti. Opršta i nama svaki puta kada se iskreno pokajemo u sakramantu isповijedi. Da nam sudi po ljudskoj logici, već bismo davno bili otpisani. A, on od nas ne traži mnogo – da činimo dobro, da služimo drugima u ljubavi, da svakodnevne poslove obavljamo s osmijehom, iako nam je teško. To je kraljevska gesta. I ako tako budemo činili, zasigurno ćemo čuti riječi: „Dođite, blagoslovjeni Oca moga.“ (Mt 25, 34)

Dominik Hrupek

SVETA KATARINA ALEKSANDRIJSKA

... zaštitnica filozofa, teologa, učitelja i branitelja vjere. Katarina (grč. Aikaterina – ona koja je čista) Aleksandrijska, poznata i kao Sinajska, mučeničkom smrću posvjedočila je vjeru u Krista 307. godine za vrijeme cara Dioklecijana.

Za vrijeme vladavine cara Dioklecijana po svim rimskim provincijama bjesnilo je strašno progonstvo. Ono je bilo naročito okrutno u Egiptu, koji su nazivali "Kinom staroga svijeta". O tim mučenicima nastali su kasnije legendarni izvještaji, takozvani Passiones, koji su gotovo uvijek više plod pobožne mašte, nego točni povijesni podaci o dotočnim osobama. Radilo se o legendama kojima je bilo više stalo do pobude, nego do povijesti. Isto, na žalost, moramo ustanoviti i za Passio sanctae Catharinae martyris.

Budući da se radilo o jednoj kršćanskoj djevici visokog položaja, veoma inteligentnoj, lijepoj, kako na tijelu tako i na duši, njezino je mučeništvo, što ga je podnijela u Aleksandriji, još više djelovalo na pučku maštu pa se tako o njoj i rodila legenda i to u raznim inačicama. Jedna je od njih i ova:

"Maksimin Daia, koji je došao na vlast u rimskim afričkim provincijama naslijedivši rođaka Galerija, zaljubio se u Katarinu tako kako da je odlučio rastaviti se od svoje žene te oženiti Katarinu. Mlada ga je kršćanka najodlučnije odbila. On ju je tada suočio s pedesetoricom filozofa s namjerom da je oni uvjere kako Krist, jer je umro na križu, ne može biti Bog. No Katarina, služeći se preodlično govorničkom vještinom, a još više dobrim poznavanjem filozofije i teologije, pridobila je na svoju stranu mudrace koji, rasvijetljeni milošću, prionuše uz kršćanstvo. U očima pogana dvostruko poraženi, zadobioše mučeničku krunu jer ih je Maksimin stavio na muke i pogubio. Ne mogavši Maksimin slomiti Katarinu, razbjesnio se i dao načiniti strašno mučilo: kotač s bodežima, koji će je sasjeći. No to se mučilo raspalo. Tada je mučenica odvedena izvan grada te joj je odrubljena glava."

Prema legendi, koja je obišla cijeli svijet, anđeli su tijelo sv. Katarine prenijeli na Sinaj i ondje ga sahranili. Na tom mjestu podignut je kasnije slavni samostan sv. Katarine koji postoji još i danas.

U srednjem vijeku sv. Katarinu su osobito slavili studenti filozofije. Tako su i isusovci, koji su u Zagrebu otvorili gimnaziju, koja je kasnije prerasla u sveučilište, uz svoj kolegij sagradili krasnu baroknu crkvu sv. Katarine, koja je biser sakralne umjetnosti. Ta se crkva naziva akademском, a u njoj se već dugom tradicijom do dana današnjega svečano slavi blagdan sv. Katarine. Svetu Katarinu Aleksandrijsku svojom zaštitnicom drže filozofi, teolozi, branitelji vjere, nastavnici, studenti, izdavači knjiga. Zaštitnica je viših škola i knjižnica. Zbog ljestvica i čestitosti postala je uzorom i zaštitnicom djevojaka. Zatvorenici je zazivaju jer je i sama bila zatočena. Zbog sprave na kojoj je bila mučena izabrale su je za zaštitnicu i neke cehovske udruge, poput kolara. Kao jedna od četrnaest svetih zaštitnika u prvom redu je zaštitnica za bolesti jezika. Zaštitnicom je bolesnika i bolnica od nesretnih slučajeva, osobito od pobačaja ili komplikacija tijekom poroda.